

Briterne gjorde valget til folkeafstemning nr. 2 – og det blev et kæmpe Nej til EU

13. december 2019

Udtalelse fra Arbejderpartiet Kommunisterne, APK

Den britiske arbejderklasse og befolkning fastholdt nej'et til EU, trods formidabelt pres og stemte for at komme ud af monopolernes EU stat. De gjorde valget til en folkeafstemning nr. 2, som de vandt. Valget er en stor sejr for den britiske arbejderklasse – at tale magten sådan imod, at tale medier og overklasse sådan imod, det er stærkt.

Arbejderklassen stemte på de konservative, på trods af denne borgerligere regerings og parties arbejderfjendske politik, alene fordi de stod for at gennemføre Brexit, ikke fordi arbejderklassen generelt er gået til højre. Labour's fuldstændige svigt i forhold at forsvare arbejderklassens NEJ til EU gav ingen anden mulighed og forærede Brexit til de konservative.

Den britiske arbejderklasse og befolkning havde ikke noget optimalt at stemme på. Fattigdom og privatisering har udviklet sig i årevis under begge partiers ledelse. At man så sig nødsaget til at stemme på Johnson, beror på den manglende eksistens af et parti med en klar arbejderpolitik og en vilje til Brexit. Labour led sit største nederlag siden 1930'erne – fordi det fuldstændigt og afgørende svigtede klassens og befolkningens nej til EU.

Klassekampen mod regeringens arbejderfjendske politik – og for at komme ud af EU's kløer, forsætter og den bliver hård. Men betingelserne for resultater til gavn for arbejdere og befolkning vil imidlertid blive markant forbedret udenfor EU. Der vil fortsat

være en kamp for at Johnson ikke giver yderligere indrømmelser til EU.

Det store nej er ekstra overbevisende, når man tager i betragtning, at store dele af det britiske parlament gennem mere end 3 år har trukket udmeldelsen i langdrag og på det groveste har svigtet at følge både egne valgløfter og befolkningens ønske.

Det er langt fra en ideel aftale Storbritannien har fået med EU. Den er fuld af fortsatte bindinger til EU. EU har i dette lange forløb vist sit sande, udemokratiske ansigt. EU har stillet fuldstændig urimelige krav for at godkende en aftale, de har gjort alt for at gøre udtræden umulig og for at skræmme andre lande fra at følge efter. For den britiske arbejderklasse og befolkning forestår der en stadig kamp for at forhindre at regeringen giver yderligere indrømmelser til EU.

Valget har også stor betydning for den danske og øvrige europæiske EU-modstand.

Endnu engang ser vi, at når det gælder kampen for at komme ud af EU er en tøvende vaklende holdning til EU-medlemskabet, som Labours, en ren nederlagslinie. Ligesom også det græske SYRIZA i Grækenland tidligere har vist.

Og at når det gælder Utopien om at forandre EU indefra til et rødt/grønt socialt EU holder

den ikke overfor virkelighedens kendsgerninger, som arbejderklassen lever under. Det udgør ikke noget reelt alternativ eller reel modstand.

For at styrke den danske EU-modstand til at blive stærk nok til at få Danmark ud af EU, er det helt afgørende, at bevægelsen udvikler sig på basis af befolkningens og arbejderklassens fælles kamp for levevilkårene, for retten til at

leve et anstændigt liv, alt det som EU smadrer til fordel for kapitalens interesser. Kampen mod EU's nyliberalistiske diktater og for at komme ud af EU er en uadskillelig del af den danske klassekamp.

Storbritannien ud af EU!

Danmark UD af EU!

EU-modstandens aktuelle opgaver og Folkebevægelsen mod EU

7. december 2019

Folkebevægelsen mod EU har snart været på banen i 50 år, og holder fanen højt som en klar modstandsbevægelse, der vil have Danmark ud af EU. I årene der er gået, er det parlamentariske billede til gengæld flyttet til en omfavelse af Unionen, alle partier i Folketinget vil bevare EU-medlemskabet.

Folkebevægelsen er derfor så vigtig som nogensinde.

Af Lisbet Bonde og Franz Krejbjerg

Folkebevægelsen har gennem alle årene kæmpet mod illusioner om at EU kan reformeres, eller at EU f.eks. kan bruges positivt i klimakampen. Men den politik, der føres fra Bruxelles, er givet ved lov som er skrevet ind i traktaterne. Det gælder også den neoliberale politik. Og det gælder de budgetkrav, der bruges som argument for konstante offentlige nedskæringer. 50 års

erfaring har vist, at det er ikke muligt at reformere EU til det bedre.

Folkebevægelsen har også konstant skulle bekæmpe illusioner om at man kan bremse EU, at man kan rulle EU tilbage til et rent handelssamarbejde. Men det står sort på hvidt

i EU's traktater, at formålet er, at EU skal blive en tættere og tættere Unionsstat.

EU blander sig i alt – alle kampe er også kampe mod EU

Alle de arbejdskampe, boligkampe, studenterkampe og bevægelser der er aktive lige nu, kan forbinde de nedskæringer og angreb de oplever direkte med EU-lovgivning.

Jernbanearbejderne, der kæmper på 2. år mod de voldsomme forringelser DSB har dikteret, bl.a. utålelige fleksible arbejdsplaner, så

Bagtæppe brugt ved Folkebevægelsen mod EU's landsmøder

allerede tidligt i kampen, at DSBs beslutninger var direkte dikteret af EU's jernbanepakker. Som de i øvrigt også kæmper mod i f.eks. Norge (der er knyttet til EU's lovgivning gennem EØS).

Og det forestående halve år gælder det overenskomstkampen på det private område. Her skal vi også afsløre EU's indflydelse.

Det er Folkebevægelsens aktuelle opgave at stå frem i alle disse sammenhænge og give oplysningerne om EU's indflydelse og få plantet ideen om, at vi er nødt til at komme ud af EU, hvis vi skal slippe for EU's diktater.

Mange synes det ser lidt svært ud i øjeblikket, og det er heller ikke lige i dag vi igen skal samle underskrifter for en folkeafstemning om medlemskabet. Folk har fået tudet ørerne fulde af samtlige politikere og medier: Man kan ikke løsrive sig fra EU.

Men de skal IKKE opnå det, de vil: At lukke munden på os, på den konsekvente modstand. EU-modstanden vil *altid* blive mødt med, løgn hetz og fordrejninger.

Vi spilder tiden og forspilder mulighederne, hvis vi går og afventer en tid med mindre hetz.

Der kan meget hurtigt udvikle sig en meget mere gunstig situation for opgaven at få Danmark ud af EU, og det skal vi have varmet mest muligt op til.

Hvordan når man EU-skeptikerne

Hvis man ser bort fra et parti som de Radikale og nogle få lobbygrupper, så har alle politiske partier travlt med at være "skeptiske" overfor EU, med at ville sætte hælene i og stoppe EU's omsiggribende magt, at stille krav til EU osv.

Dette vidner om én ting: Skepsis og kritik og modstand mod EU stikker dybt i brede dele af befolkningen.

Folkebevægelsens bestræbelse har alle årene været at overbevise flere af de mange skeptikere om, at EU's krav og diktater kun kan stoppes ved, at Danmark kommer ud og genvinder retten til selv at bestemme og træffe afgørelser.

Vi overbeviser først og fremmest med argumenter og oplysning.

Der behøver ikke stå "Ud af EU" øverst på alle løbesedler.

Men Ud af EU skal fremhæves og forklares ind imellem. Altså begge dele – ikke enten eller.

I mange perioder blev UD af EU-perspektivet gemt væk og modstanden blev udtrykt i mindre farlige paroler.

Det var bl.a. et resultat af den store indflydelse Enhedslisten fik. Landsmøderne udtrykte ofte en meget mere skarp Ud af EU-holdning.

Vi kan fortsat finde på forskellige paroler, men vi skal ikke tilbage til, at UD af EU er no-go i den bevægelse, der har netop dette som sin målsætning.

Hovedargumenterne mod EU

De vigtigste argumenter mod EU handler om EU's angreb og nedskæringer og reformer som rammer almindelige menneskers levevilkår.

"EU's nedskæringspolitik" er et udtryk, der i nogle andre EU-lande er helt almindeligt, det

skal det også blive hos os. Vi kan også tale om: "EU's fattigdomsreformer".

Særligt 4 argumenter kan Folkebevægelsen opbygge en bred gade- og net-kampagne på, både som argumentation for at blive EU-modstander og som grunde til at komme ud.

- EU nedbryder levevilkår og faglige rettigheder
- Nej til EU-staten – for retten til at bestemme selv
- Nej til EU's militarisering
- EU er en hindring, ikke en løsning i klima- og miljøkampen

Folkebevægelsens idegrundlag

Folkebevægelsen har et glimrende Idegrundlag, kort og sagligt (2 sider), Her står bl.a.:

"Folkebevægelsen søger det bredest mulige samarbejde nationalt og internationalt i kampen mod EU. Vi samarbejder med såvel EU-tilhængere som EU-skeptikere om at føre en saglig debat om EU's grundlag og udvikling."

I bevægelsens vedtægter hedder det om formålet:

"Bevægelsens mål er at samle en tværpolitisk modstand mod EU med udgangspunkt i det vedtagne idegrundlag og arbejde for Danmarks udmeldelse af EU."

Vores organisation er netop indrettet på at favne alle, der er EU-modstandere, og det skal og kan vi blive endnu bedre til.

Gennem tiden har vi udgivet mange løbesedler og pjecer der f.eks. tog de studerendes situation op, bøndernes, fiskernes osv.

Det skal også gøres.

Samtidig med den vigtigste prioritering: At styrke den livsvigtige basis i den brede arbejderklasse, som er hovedbastionen for EU-modstanden.

På landsmødet blev der truffet en beslutning om:

"At igangsætte et arbejde for at forme et nyt og langt mere enkelt politisk grundlag for Folkebevægelsen mod EU. Målet er, at det nye grundlag kan vedtages på landsmødet i 2020. Processen skal inddrage og engagere de mange gode kræfter i fuld tværpolitisk bredde, der i dag endnu ikke er med i Folkebevægelsen mod EU's arbejde."

Dette forekommer fuldstændigt overflødigt, hvordan vil man kunne lave et samlende grundlag, der er bredere end det, vi har i dag?

Det kan ende med det modsatte, da arbejderklassen slet ikke nævnes i opgaven.

Der er lagt op til en meget krævende proces, som bl.a. skal inddrage EU-skeptiske bønder og erhvervsledere i at skrive det nye grundlag, og som kan vare et år. Det kan ikke undgå at tage noget af fokus fra de vigtigste opgaver.

I netop dette år, hvor Folkebevægelsen så stærkt som muligt skal vise sig på gader og stræder, på nettet og i debatter. Vise at vi lever og kæmper, uanset EU-parlamentet eller ej.

Komiteerne og aktivisterne er afgørende.

Det bliver afgørende for Folkebevægelsen, om komiteerne tager de mange gode aktivitetsideer, der også blev besluttet på landsmødet, op til handling. Og i særdeleshed om landsledelsen vil stille sig i spidsen med at levere materiale, initiativer og udvikling af bevægelsen.

Forsvarsforbehold med forbehold

10. december 2019

Regeringen fortæller os nu helt åbenlyst, at de ikke respekterer forsvarsforbeholdet. De er klar over at de ikke kan få et ja til at få det afskaffet ved en folkeafstemning, og i en pressemeddelelse fra Udenrigsministeriet siger de nu direkte, at de "tager forsvarsforbeholdet med forbehold" og vil støtte den militære oprustning i Europa gennem både NATO og EU alt det de kan. En praksis de og den tidligere VLAK-regering i flere år har fulgt, men ført nu erklærer det så åbent.

Anledningen til udmeldingen var en udredning Løkke-regeringen har bestilt fra Dansk Institut for Internationale Studier, DIIS, der skulle give skyts mod forsvarsforbeholdet/forsvarsundtagelsen og bygge op til en kommende folkeafstemning – en udredning der landede i sidste uge. I en pressemeddelelse skriver udenrigsminister Jeppe Kofod, at regeringen på alle måder ønsker det militære samarbejde i Europa styrket, og derfor "tager EU-forbeholdet med et forbehold".

Krigsminister Trine Bramsen tilføjer: "Rapporten bekræfter, at forsvarsforbeholdet ikke udgør et stort problem for Danmarks engagement i det brede europæiske forsvarssamarbejde".

Regeringen føler sig ikke bundet af det og vil gå så langt det er dem muligt for at lade Danmark følge EU's militære ambitioner.

Vi har stemt nej til unionsstat og EU-militær

I udredningen står der bl.a., at EU i det seneste årti for alvor har skruet op for sit forsvarspolitiske samarbejde. Og at det også derfor har fået "stadig større konsekvenser for Danmark, at vi på grund af

forsvarsforbeholdet ikke altid sidder med ved forhandlingsbordet".

Og i DR's artikel om udredningen kan man læse denne forklaring:

"Forbeholdet betyder kort fortalt, at den danske regering ikke har noget at skulle have sagt, når EU's samarbejde på forsvarsområdet skal udarbejdes og udvikles".

NEJ! Det er ikke det forbeholdet betyder.

Forbeholdet blev vedtaget fordi den danske befolkning stemte nej til den EU-traktat der åbnede for opbygning af et fælles EU-militær og andre elementer i opbygningen af en overnational EU-stat. Efter Nej'et blev de 4 forbehold/undtagelser opfundet for at få danskerne til at stemme ja ved en omafstemning. Manøvren lykkedes, bl.a. ved SF's hjælp – der siden sprang ud som EU-tilhængere.

Så argumentet 'Danmark må ikke stå udenfor og miste indflydelse i EU' er helt hen i vejret.

Argumentet fra Christine Marie Nissen, en af forskerne bag udredningen lyder desuden, at "EU nu er i gang med at gentænke sin forsvars- og sikkerhedspolitik".

Ja netop, og det er den vi ikke vil være en del af. Det er nu hvor forsvarsforbeholdet har sin praktiske funktion, at politikerne vil af med det.

Det gælder også Socialdemokratiet, de er blot i stand til at læse indenad, og ønsker ikke en folkeafstemning der i følge meningsmålingerne vil give et NEJ.

Industriens klagesange føres også frem i udredningen: "det ...rammer de danske virksomheder, som ellers gerne må byde ind på Pesco-opgaverne. Og "Dansk erhvervsliv

bliver udelukket fra møder og aktiviteter, fordi der eksisterer en formodning om, at Danmark nok ikke kan være med.”

Men som regeringen fremfører, så er industriens deltagelse ikke blevet hindret. Danmark indgår i EU's program for opbygning af våbenindustrien og dansk våbenindustri er i kraftig vækst, bl.a. på den baggrund. Snart vedtager EU sit 6-årige budget, hvor det er foreslået at skyde 14 milliarder Euro i krigsindustrien. Og Danmark er med fordi S-regeringen, såvel som den tidligere omgår forsvarsforbeholdet og kalder støtten til opbygningen af den militære kapacitet i EU for ”industripolitik”.

Arbejdsgruppe nedsat: Hvordan omgår vi forbeholdet yderligere

Som opfølgning på DIIS udredningen vil regeringen nedsætte en arbejdsgruppe, der skal finde endnu flere områder, hvor Danmark på trods af forsvarsforbeholdet kan gå ind i EU's militære oprustning. EU bevæger sig frem mod den overnationale unionsstat. Frem mod at blive en imperialistisk stormagt – også militært. Vi må fastholde forsvarsforbeholdet og forlange at det bliver overholdt. Og slås for at komme helt ud af monopolernes EU.

Overenskomst 2020: Mere i løn og en 30 timers arbejdsuge

11. december 2019

De første forhandlinger på det private arbejdsmarked om overenskomsten 2020 er så småt ved at komme i gang, og der er masser at kæmpe for. Direktørerne har haft gyldne år, mens arbejdspresset og uligheden er vokset. Kravene fra arbejdspladserne er mere i løn, både til ufaglærte og faglærte brancher og der skal gøres op med de store lønforskelle der er på arbejdsmarkedet. Og fra de mest bevidste arbejdere lyder kravet om en 30 timers arbejdsuge.

Den 8. januar 2020 går overenskomstforhandlingerne for alvor i gang, når DI og CO-industri begynder forhandlingerne om Industriens Overenskomst. Samtidig begynder DI og 3F at forhandle om overenskomsten på transportområdet. Når de to store områder er på plads, kopierer de fleste andre faggrupper de rammer der er lagt, og lander som regel ret hurtigt på et forlig. Så begynder spillet om at få solgt skidt til medlemmerne, der får lov til at stemme om resultatet. Kun yderst sjældent inddrager

fagbevægelsen medlemmerne til kamp. En undtagelse fra 2018 var overenskomstforhandlingerne i den offentlige sektor, hvor der blev indkaldt til et kæmpe landsdækkende møde for alle tillidsfolk på tværs af alle faggrupper. Det gav et stort løft og viste at der var en kampvilje til at gå i konflikt for ordentlige forhold. Det landede dog fra fagtoppens side ud i lidt af en fuser med endnu en ”støt vores forhandlere” parole.

Lidt samme tendens kan vi allerede se som optakt til de private forhandlinger. Men forhandlerne i fagbevægelsens top har ikke har brug for opbakning, de har mere brug for et vink med en vognstang om at de ikke skal komme ud med endnu en minus overenskomst.

Lige løn for lige arbejde

Et af de største angreb på solidariteten mellem arbejdere er, at der er så store lønforskelle mellem lige udført arbejde. Derfor er kravet om at alle der udfører det samme stykke arbejde for det samme i løn ikke gjort med et

krav om en højere mindsteløn. Det går ikke for alvor i kødet på en af de basale udfordringer ved social dumping, nemlig at de udenlandske arbejdere i byggeriet max får overenskomstens mindsteløn, i stedet for det samme som de danske kollegaer. Og det løses jo ikke alene ved at stille krav om at mindstelønnen løftes med en tyver. Der vil fortsat være stor forskel på det håndværkere fra udlandet tjener i forhold til danske.

Her er vi oppe imod EU's indre marked, der er bygget til at sikre arbejdsgiverne den billigst mulige arbejdskraft. At sikre ordentlige løn- og arbejdsforhold er derfor også en kamp for at komme fri af EU. OK-forhandlingerne tager heller ikke fat på at stille krav for alle de mennesker der er omfattet af den ene eller anden form for tvangsaktivering, eller er flygtninge i jobtræning osv. Alle de ordninger, der med hjælp fra EU og Folketinget er med til at undergrave en solidaritet på arbejdspladserne.

30 timers arbejdsuge

Ikke mindst de unge fra byggefagene har fat i at arbejdstidsparolen skal med helt fremme i dette års overenskomst. Ungdommen kan se frem til et arbejdsliv på mere end 50 år med daglig nedslidning. Som om det eneste formål i tilværelsen er at tjene erhvervslivet. Lavere ugentlig arbejdstid er ikke kun den bedste forebyggelse mod stress og nedslidning, det er også et krav om ret til fritid.

I horisonten står den næste kapitalistiske krise, og det kan komme til at koste rigtig mange arbejdspladser. Arbejdsgivernes svar på krisen kommer til at være et gennemgående tema i overenskomstforhandlingerne: En ussel løn, og mere fleksibel arbejdstid, en livskvote af arbejdstimer der skal gives til kapitalen. Men det er håbløst at tro på at der komme mange nye jobs væltende ned fra himlen med en grøn omstilling, flere og flere arbejdspladser i transportsektoren og i produktionen i Danmark vil blive automatiseret. Derfor er krav om at alle skal

have plads på det rigtige arbejdsmarked tæt forbundet med krav om at arbejdstiden skal ned.

Demonstration for OK-krav

Der blev demonstreret, da OK-forhandlingerne for byggeriet startede op d. 9. december. Et område hvor 77 % af medlemmerne stemte Nej til deres forhandleres resultatet ved OK17. i 3F som helhed stemte 60 % Nej. Kun pga de reaktionære sammenkædningsregler blev det et ja ved OK17 og arbejdsgivere og fagtop afværgede på den måde i fællesskab en OK-strejke. En overenskomst blev gennemført for byggeriet der tillader en udvidelse af arbejdsugen til 42 timer.

Udover budskabet med opbakning til forhandlerne blev også stillet krav ved demonstrationen da Byggeriets forhandlinger startede op. På KPnet facebook skrev vi:

I dag blæses OK20 forhandlingerne officielt i gang, men kampen for løn og arbejdsvilkår har ikke stået stille indtil nu.

Krisen er på vej, og hvis det står til arbejdsgiverne og deres regeringer i Danmark og EU skal den betales med forringede levevilkår, for profitten må der endelig ikke røres ved. Hvis OK20 overlades til forhandlinger bag lukkede døre, så får de deres vilje med endnu en arbejdsgiveroverenskomst. Men står vi skulder ved skulder på arbejdspladserne, forbereder vi strejker, rammer arbejdsgiverne på pengepungen, så kan vi også vinde forbedringer.

Formand for BJMF Ungdom, Elias Olsen fremlagde ved demonstration lærlingenes hovedkrav til OK20. BJMF Ungdom, 3F Ungdom, Elektrikerne Ungdom og Blik og Rørs Ungdom rejser disse fælles krav:

**Højere lærlingeløn –
pension fra dag ét –
30 timers arbejdsuge!**

Tak for alle bidragene til den økonomiske indsamling!

Indsamlingen til KPnet og Enhed og Kamp sprang over målet. Vi siger stort TAK for alle bidrag til den økonomiske indsamling.

Resultatet blev 71.640 kr.

Vi har fået rigtig mange – både små, mindre og større bidrag – der tilsammen betyder, at vi nåede målet på 70.000 kr. til APK's netavis og det teoretiske magasin Enhed og Kamp.

Vi er glade for hvert eneste beløb, ingen ville kunne undværes.

Appellen til partiets medlemmer og venner og til netavisens læsere og mange støtter lød:

Den kommunistiske presse skal styrkes!!!

Den kommunistiske presse er en drivkraft i kampen for vores rettigheder, ønsker og mål. Borgerlig tågesnak er der rigeligt af – manipuleringer, der skal få os til at se verden med kapitalens briller og samtidig føle os 'velorienterede & velinformerede': EU bliver bl.a. forvandlet til intet mindre end selve Europa og samtidig fremstillet som en stor & vigtig faktor i klimakampen – tæt efterfulgt af Dansk Industri (DI)!

NATO bliver leveret som den store fredsorganisation – som i rent selvforsvar bomber verden sønder & sammen og opbygger baser overalt! Osv.osv. Som modvægt til alle disse løgne, bedrag &

fordrejninger – er det rigtig vigtigt at styrke den kommunistiske presse – også økonomisk.

Der har været forskellige indsamlingsaktiviteter., hvor nogle af

højdepunkterne var meget vellykkede indsamlingsmiddage.

Der er gode erfaringer at bygge videre på til næste års indsamling.

Nu opfordrer vi vores læsere og APKs venner til to ting:

Bliv meget gerne fast bidragyder!

Kan du afsætte f.eks. 25 kr. eller 50 kr. hver måned til netavisen, vil det være en kæmpe hjælp. Der er stor brug for penge hele året, hvis de revolutionære medier skal sikres.

**Bidrag kan gives til:
mobilpay 89496 eller
bankkonto 1551 – 16634271**